NORAKSTS
Lieta Nr.A420432611
A01399-12/10

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 27.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Aija Pāvele,

piedaloties pieteicējam *V.R.* un viņa pilnvarotajai pārstāvei *I.O.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajai pārstāvei *L.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.R.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 6.janvāra lēmuma Nr.22.4.7/811 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk ─ VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2010.gada 9.augusta līdz 2010.gada 13.oktobrim *V.R.* (turpmāk ─ pieteicējs) veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk ─ IIN) auditu par 2009.gadu.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2010.gada 13.oktobra lēmumu Nr.23.12/1260 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējam papildu nomaksai budžetā aprēķināts IIN Ls 18 751,95, soda nauda Ls 18 751,95 un nokavējuma nauda Ls 1078,24 apmērā. Pieteicējs Sākotnējo lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektorei.

[2] Ar VID ģenerāldirektores 2011.gada 6.janvāra lēmumu Nr.22.4.7/811 (turpmāk – Lēmums) nolemts Sākotnējo lēmumu:

1) atcelts daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto soda naudu Ls 9375,97;

2) atstāt negrozītu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 18 751,95, soda naudu Ls 9375,98 un nokavējuma naudu Ls 1078,24.

Lēmumus pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs 2009.gadā saskaņā ar 2009.gada 28.septembra pirkuma līgumu veicis 7 nekustamo īpašumu (*/adrese/*, */adrese 2/*, */adrese 3/*, */adrese 4/*, */adrese 5/*, */adrese 6/* un */adrese 7/*), kas nav izmantoti personiskajām vajadzībām, atsavināšanas darījumus. Saskaņā ar apstrīdēšanas iesniegumam pievienoto 2010.gada 11.novembra vienošanos par līguma atcelšanu, pieteicējs un SIA *„/Nosaukums/"* labprātīgi vienojās atcelt 2009.gada 28.septembra pirkuma līgumu, kā arī pieteicējs apņēmās atmaksāt SIA *„/Nosaukums/"* saņemto pirkuma maksu Ls 124 700 apmērā līdz 2035.gada 31.decembrim.

Pēc Rīgas rajona zemesgrāmatas nodaļas informācijas, pamatojoties uz 2010.gada 11.novembra vienošanos par līguma atcelšanu, pieteicējs ir īpašnieks nekustamajiem īpašumiem */adrese/*, */adrese 2/*, */adrese 3/*, */adrese 4/*, */adrese 5/*, */adrese 6/* un */adrese 7/*.

Tā kā 2010.gada 11.novemba vienošanās par līguma atcelšanu izbeidz noslēgtā 2009.gada 28.septembra pirkuma līguma saistības, kā rezultātā pieteicējs apņemas atmaksāt saņemto pirkuma maksu Ls 124 700 apmērā līdz 2035.gada 31.decembrim, tad pieteicējam, konkrētajā gadījumā, ir radusies jauna saistība – atdot atpakaļ SIA *„/Nosaukums/"* Ls 124 700 līdz 2035.gada 31.decembrim. Tāpēc 2010.gada 11.novembra vienošanās par līguma atcelšanu nodibina jaunas pieteicēja saistības pret SIA *„/Nosaukums/"*, bet tas nenozīmē, ka pieteicējs neguva ienākumus 2009.gadā.

[2.2] No lietas materiāliem izriet, ka auditējamā periodā pieteicējs ir atsavinājis 7 nekustamos īpašumus, kas liecina par darbības sistemātiskumu. Bez tam zemesgabals tika sadalīts, labiekārtots un pēc tam atdalītie zemes gabali pārdoti, gūstot peļņu. Visi pieteicēja nekustamo īpašumu pārdošanas darījumi ir atlīdzības darījumi, no kuriem gūti ienākumi 2009.gadā Ls 123 632,2 (Ls 124 700 – Ls 1067,8) apmērā, kas kopsakarā ar konstatēto pamato to, ka pietecēja veiktā nekustamo īpašumu pārdošana ir uzskatāma par saimniecisko darbību likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta (1.)[1]daļas izpratnē.

[2.3] Tā kā pieteicēja nekustamo īpašumu pārdošana ir darījums, kas veikts saimnieciskās darbības ietvaros, tad lietā nav nozīmes, ka pieteicējs nekustamos īpašumus

pārdeva 2009.gadā, bet 2010.gadā, atceļot pirkuma līgumu, kļuva atkal par nekustamo īpašumu īpašnieku.

[2.4] Lai arī sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka viņa darbības ar nekustamajiem īpašumiem nav uzskatāmas par saimniecisko darbību, taču sūdzībā VID ģenerāldirektorei nav izteikti argumenti un iesniegti pierādījumi atsavināto nekustamo īpašumu izmantošanai personiskajām vajadzībām.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta pirmo daļu fiziskās personas ienākums no saimnieciskās darbības tiek aprēķināts kā šajā pantā noteikto ieņēmumu un ar to gūšanu saistīto izdevumu starpība. Ņemot vērā minēto, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti konstatēja, ka pieteicēja saimnieciskās darbības ieņēmumi 2009.gadā ir Ls 124 700 un saimnieciskās darbības izdevumi Ls 1067,8, kā rezultātā pieteicējam ar IIN apliekamie ienākumi no saimnieciskās darbības ir Ls 123 632,2.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs 2011.gada 2.februārī iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā.

Pieteikumā izteikti turpmāk norādītie apsvērumi.

[3.1] Pieteicējs 2005.gada 9.septembrī uz dāvinājuma līguma pamata ieguva savā īpašumā nekustamo īpašumu – zemes gabalu */adrese 1/*. Pieteicējs ar SIA *„/Nosaukums/"* 2006.gada 25.februārī noslēdza vienošanos par minētā zemes gabala atsavināšanu. Pieteicējs par saviem līdzekļiem veica zemes gabala sadalīšanu un iekšējo ceļu izbūvi. Ar 2009.gada 28.septembra pirkuma līgumu īpašums */adrese 1/* tika atsavināts SIA *„/Nosaukums/"* par kopējo summu Ls 124 700. 2010.gada 11.novembrī pieteicējam vienojoties ar SIA *„/Nosaukums/"* tika panākta atsavināšanas līguma atcelšana.

[3.2] VID Lēmumā atzīst, ka 2009.gada 28.septembrī noslēgtais pirkuma līgums ir atcelts, kā arī to, ka pieteicējs ir apņēmies atlīdzināt SIA *„/Nosaukums/"* pirkuma maksu līdz 2035.gada 31.decembrim. Lēmumā VID ignorējot Civillikuma 1865.pantā noteikto un pamatojoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta pirmo daļu, uzskata, ka atsavināšanas līgumā noteiktā pirkuma maksa Ls 124 700 ir uzskatāma par pieteicēja 2009.gadā no saimnieciskās darbības gūto ienākumu, lai arī darījums ir atcelts.

Saskaņā ar Civillikuma 1865.pantu, ja līgums ir pilnīgi vai pa daļai izpildīts, tad atcēlēja līgums, ciktāl ar to norunāts izpildījumu atdot atpakaļ, nodibina jaunu prasījumu.

Tā kā pieteicējam ir atgrieztas īpašuma tiesības uz augstāk minētajiem zemes gabaliem, kā arī pieteicējs ir uzņēmies saistību atlīdzināt SIA *„/Nosaukums/"* pirkuma maksu, tad atsavināšanas līgums ir uzskatāms par atceltu, un pēc pieteicēja saistību dzēšanas pret SIA *„/Nosaukums/"* tas būs uzskatāms, kā iznīcināts, it kā tā nebūtu bijis.

Atceļot darījumu, pieteicēja saņemtās naudas summas no SIA *„/Nosaukums/”* nevar tikt atzītas par ieņēmumiem un ar IIN apliekamu ienākumu saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāja ienākuma nodokli” 11.panta pirmo daļu.

[4] 2011.gada 10.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja VID paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā minēto. Papildus VID norāda, ka atbilstoši Civillikuma 1865.pantam līgums, kas nav vēl izpildīts ne pilnīgi, ne pa daļai, to atceļot tiek iznīcināts, it kā tā nekad nebūtu bijis. Tas pats noteikums ir spēkā pat tad, kad burtiski ņemot tikai vienam vai otram no dalībniekiem vajadzētu atsvabināties no savas saistības. Jā līgums ir pilnīgi vai pa daļai izpildīts, tad atcēlējs līgums, ciktāl ar to norunāts izpildījumu atdot atpakaļ, nodibina jaunu prasījumu.

Tā kā 2010.gada 11.novemba vienošanās par līguma atcelšanu izbeidz noslēgtā 2009.gada 28.septembra pirkuma līguma saistības, tad pieteicējam, konkrētajā gadījumā, ir radusies jauna saistība – atdot atpakaļ SIA *„/Nosaukums/”* Ls 124 700 līdz 2035.gada 31.decembrim. Tāpēc 2010.gada 11.novembra vienošanās par līguma atcelšanu nodibina jaunas pieteicēja saistības pret SIA *„/Nosaukums/”*, bet tas nenozīmē, ka pieteicējs neguva ienākumus 2009.gadā.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā tiesai norādītajiem apstākļiem. Papildus paskaidroja, ka pieteicējs darbības ar īpašumu */adrese 1/* veica pēc SIA *„/Nosaukums/”* pasūtījuma. Noslēgtais rokas naudas līgums paredzēja īpašuma sadali, kanalizācijas, ceļu un elektrības ierīkošanu. SIA *„/Nosaukums/”* pieteicējam pārskaitīja līdzekļus minēto darbību veikšanai. Ievērojot to, ka pieteicējs bija vienīgais SIA *„/Nosaukums/”* īpašnieks, nevar uzskatīt, ka tas bija peļņu gūstošs darījums, tā bija īpašumtiesību pāreja. Īpašuma gala realizāciju pieteicējs bija plānojis veikt no sabiedrības līdzekļiem, līdz ar to SIA *„/Nosaukums/”* nevar uzskatīt par gala patērētāju un gala īpašnieku. Uzskata, ka uzņēmums ir patiesais labuma guvējs un ienākumi ir uzņēmumam. Rokas naudas līgumā norādītā summa Ls 200 000 nebija domāta kā peļņa, bet gan kā nekustamajā īpašumā nepieciešamā ieguldījuma summa.

Tiesas sēdē atbildētāju pārstāvošās iestādes pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem un izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus atzīst, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ ir noraidāms.

[7] Laikā no 2010.gada 9.augusta līdz 2010.gada 13.oktobrim VID veicis pieteicēja IIN auditu par 2009.gadu *(lietas 58.-77.lapa).*

2010.gada 13.oktobrī VID pieņēma lēmumu Nr.23.12/1260 par audita rezultātiem *(lietas 77.,78.lapa),* ar kuru nolēma pieteicējam aprēķināt IIN Ls 18751.95, soda naudu Ls 18752,95 un nokavējuma naudu Ls 1078, 24.

[8] 2010.gada 12.novembrī pieteicējs iesniedza VID sūdzību par VID 2010.gada 13.oktobra lēmumu, kurā norādīja, ka nepiekrīt aprēķinam, jo ienākumi, ko pieteicējs guvis atsavinot zemesgabalus (*/adrese 6/*, */adrese 5/*, */adrese 7/*, */adrese 4/*, */adrese 3/*, */adrese 2/*, */adrese/*), nav apliekami ar IIN saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktu, kā ienākumi no sava īpašuma atsavināšanas *(lietas 12.lapa). Sakarā ar Sākotnējā lēmuma rezultātā pieteicējam nodarītajiem zaudējumiem 2010.gada 11.novembrī tika atcelti zemesgabalu atsavināšanas līgumi un pieteicējs apņēmies SIA „/Nosaukums/" atmaksāt par zemesgabaliem saņemto naudu līdz 2035.gadam.*

Savukārt pieteikumā tiesai, pieteicējs norādījis, ka 2005.gada 9.septembrī uz dāvinājuma līguma pamata ieguvis savā īpašumā nekustamo īpašumu – zemesgabalu */adrese 1/*. Par saviem līdzekļiem veica zemes gabala sadalīšanu un iekšējo ceļu izbūvi. 2009.gada 28.septembrī atsavināja zemesgabalu */adrese 1/* SIA *„/Nosaukums/"* par Ls 124 700. Ievērojot to, ka 2010.gada 11.novembrī iepriekš minētais darījums tika atcelts, pieteicējs uzskata, ka tādējādi pieteicēja saņemtās naudas summas no SIA *„/Nosaukums/"* nevar tikt atzītas par pieteicēja ienākumiem un tādējādi tās nav apliekamas ar IIN.

[9] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, ka pieteicējs: 1) 2006.gada 25.februārī ar SIA *„/Nosaukums/"* noslēdza vienošanos par nekustamā īpašuma – zemes gabala */adrese 1/* atsavināšanu. Rīgas rajona Zemesgrāmatu nodaļā īpašums */adrese 1/* tika sadalīts septiņos atsevišķos zemes gabalos. 2009.gada 28.septembrī pieteicējs ar SIA *„/Nosaukums/"* noslēdza pirkuma līgumu par īpašuma */adrese 1/* atsavināšanu par kopējo summu Ls 124 700 apmērā; 2) 2010.gada 11.novembrī, pieteicējam vienojoties ar SIA *„/Nosaukums/"*, tika panākta pirkuma līguma atcelšana.

Lietā ir strīds par to, vai audita rezultātā VID pamatoti atzina, ka pieteicēja ienākumi no nekustamā īpašuma – zemes gabala */adrese 1/* – pārdošanas 2009.gadā iekļaujami gada ienākumu deklarācijā kā ar IIN apliekami ienākumi, proti, kā ienākumi, kas gūti saimnieciskās darbības rezultātā, jo pieteicējs uzskata, ka atceļot darījumu – pirkuma līgumu – pieteicēja saņemtās naudas summas no SIA *„/Nosaukums/"* nevar tikt atzītas par ieņēmumiem un ar IIN apliekamu ienākumu saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāja ienākuma nodokli" 11.panta pirmajā daļā noteikto.

[10] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv no nodokļa par ienākumiem no saimnieciskās darbības, ja tie nav uzņēmumu ienākuma nodokļa objekts, un nodokļa no citiem ienākuma avotiem. Saskaņā ar

likuma „Par nodokļiem un nodevām" 4.panta trešo daļu jebkurš ienākums, ko gūst personas, kas ir iekšzemes nodokļu maksātājas, ir apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli vai uzņēmumu ienākuma nodokli, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

Minētā likuma 8.panta trešajā daļā ir uzskaitīti ienākumi, no kuriem papildus algas nodoklim personai ir jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis. Šās daļas 11.punktā noteikts, ka apliekami ir arī ienākumi no nekustamā īpašuma atsavināšanas, ja šā likuma 9.pantā nav noteikts citādi, kā arī 12.punktā noteikts, ka apliekami ir arī citi ienākumi, kas nav minēti šā likuma 9.pantā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka apliekami ir visi ienākumi, izņemot likuma 9.pantā tieši uzskaitītos ieņēmumus.

[11] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.[1]daļā ir noteikts, ka par fiziskās personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību. Savukārt Komerclikuma 1.panta trešajā daļā noteikts, ka saimnieciskā darbība ir jebkura sistemātiska, patstāvīga darbība par atlīdzību.

No minētajām tiesību normām secināms, ka personas veiktās darbības ir atzīstamas par saimniecisko darbību, ja persona nolūkā gūt peļņu patstāvīgi, tas ir, savā vārdā, sistemātiski veikusi noteiktas darbības *(sk. Senāta 2008.gada 19.jūnija sprieduma lietā SKA-260/2008 8.punktu)*. Tādējādi secināms, ka saimniecisko darbību raksturo trīs pazīmes: 1) veikto darbību sistemātiskums; 2) darbību veikšana savā vārdā; 3) darbību veikšana nolūkā gūt peļņu.

Tādējādi, atzīstot darbību par sistemātisku, ir jāņem vērā tas, vai ir bijis nolūks veikt sistemātisku darbību, vai arī šai darbībai ir bijis tikai gadījuma raksturs, kura pamatā ir nejaušība vai apstākļu sakritība. Kā darbību sistemātiskuma kritērijs izvērtējams, cik ilgā laika posmā šīs darbības veiktas un kāds ir bijis nolūks (piemēram, vai īpašums iegādāts pašpatēriņam, vai pārdošanai tālāk). Tiesas ieskatā, lai darbību atzītu par sistemātisku, nepieciešams konstatēt vismaz trīs notikušas noteiktas darbības.

Satversmes tiesa 2011.gada 13.decembra lēmumā par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2011-15-01 norādījusi, ka, noskaidrojot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktā noteiktā jēdziena „savs īpašums" saturu, jāņem vērā šajā likumā ietvertais saimnieciskās darbības tiesiskais regulējums. No šā tiesiskā regulējuma secināms, ka „savs īpašums" ir tāds īpašums, kas nav atzīstams par „preci" likuma 11.panta otrās daļas 1.punkta izpratnē, proti, kas nav tirgošanās objekts un attiecībā uz ko ir konstatējams personas nolūks lietu ilgstoši saglabāt savā īpašumā. Savukārt par ienākumiem no „sava īpašuma" pārdošanas, ņemot vērā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta pirmajā ar indeksu viens daļā ietverto fiziskās personas saimnieciskās

darbības definējumu, nav atzīstami ienākumi no darbības, kas vērsta uz tirdzniecību, proti, ienākumi no tirdzniecības *(Satversmes tiesas 2011.gada 13.decembra lēmuma lietā Nr.2011-15-01 9.3.apakšpunkts)*.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, tiesa secina, ka pieteicējs zemesgabalu */adrese 1/* iegādājās ar mērķi gūt peļņu, proti, pieteicējs veicis zemesgabala sadali, veicis darbības, lai uzlabotu zemes gabalu infrastruktūru, tādējādi paaugstinot zemesgabala vērtību un palielinot savas peļņas gūšanas iespējas. Minētajām darbībām ir bijis sistemātisks raksturs un tās pieteicējs veica savā vārdā, lai gūtu peļņu. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs veica saimniecisko darbību (nekustamo īpašumu pirkšanu un pārdošanu), tādējādi 2009.gada 28.septembrī, atsavinot zemesgabalus Vasaras ielā, pieteicējs guva ienākumus no saimnieciskās darbības, kas apliekami ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Ievērojot to, ka pieteicēja gūtie ienākumi, atsavinot zemesgabalus */adrese 6/*, */adrese 5/*, */adrese 7/*, */adrese 4/*, */adrese 3/*, */adrese 2/*, */adrese/* ir uzskatāmi par ienākumiem no saimnieciskās darbības, secīgi izriet, ka tos nevar atzīt par ar nodokli neapliekamiem ienākumiem, proti, ienākumiem no sava īpašuma pārdošanas.

[12] Izvērtējot pieteicēja argumentu par to, ka ar 2010.gada 11.novembra līgumu atcelts darījums par zemesgabalu */ielas nosaukums/*, tādēļ nevar atzīt, ka pieteicējs guvis ienākumus, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodoklis" 19.panta piekto daļu deklarācija (..) iesniedzama VID ne vēlāk kā taksācijas gadam sekojošā gada 1.aprīlī. Tātad pieteicējam līdz 2010.gada 1.aprīlim bija jāiesniedz VID deklarācija par ienākumiem, kas gūti no saimnieciskās darbības 2009.gadā. Minētā likuma 19.panta trešā daļa noteic, ka maksātājs ne vēlāk kā 15 dienu laikā no šajā likumā noteiktās deklarācijas iesniegšanas dienas iemaksā budžetā aprēķinātā nodokļa summu, tādējādi nodoklis par gūtajiem ienākumiem pieteicējam bija jāsamaksā līdz 2010.gada 16.aprīlim.

Likumā noteiktais pienākums iesniegt deklarāciju un samaksāt nodokli iestājas darījuma noslēgšanas un ienākumu gūšanas brīdī, tādējādi pieteicējs nevar šāda pienākuma nepildīšanu pamatot ar faktu, ka darījums, vairāk kā 6 mēnešus pēc pienākuma maksāt nodokli rašanās, ir atcelts.

Civillikuma 1865.pants noteic, ka līgums, kas nav vēl izpildīts ne pilnīgi, ne pa daļai, to atceļot tiek iznīcināts, it kā tā nekad nebūtu bijis. Ja līgums ir pilnīgi vai pa daļai izpildīts, tad atcēlējs līgums, ciktāl ar to norunāts izpildījumu atdod atpakaļ, nodibina jaunu prasījumu.

Ievērojot to, ka 2009.gada 28.septembra zemesgabalu pirkuma līgums tika pilnībā izpildīts, proti, pieteicējs saņēma samaksu, un īpašumtiesības uz zemesgabaliem tika

pārreģistrētas uz SIA *„/Nosaukums/”* vārda, tad to saskaņā ar iepriekš minēto tiesību normu nav iespējams atcelt kā nebijušu.

Konkrētajā gadījumā 2010.gada 11.novembra vienošanās par 2009.gada 28.septembra pirkuma līguma atcelšanu nodibina jaunu saistību pieteicējam (atmaksāt SIA *„/Nosaukums/”* Ls 124 700 līdz 2035.gada 31.decembrim), bet SIA *„/Nosaukums/”* nodibina prasījuma tiesību minēto summu atprasīt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti konstatēja, ka pieteicējs 2009.gadā guva ar IIN apliekamus ienākumus no saimnieciskās darbības Ls 123 632,2 apmērā, tādējādi pieteicējam pamatoti aprēķināts budžetā maksājamais IIN Ls 18 751,95 apmērā.

[13] Izvērtējot pieteicējam aprēķinātās nokavējuma un soda naudas apmēra tiesiskumu, tiesa konstatē, ka likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 31.^{3}panta pirmajā daļā noteikts, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa, nokavējuma nauda un soda nauda atbilstoši likumā „Par nodokļiem un nodevām” noteiktajam apmēram.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām” 32.panta trešā daļa noteic, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk nekā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās summas.

Minētā likuma 29.panta otrā daļa noteic, ka par nodokļu un nodevu maksājumu samaksas termiņa nokavējumu paredz maksātājam aprēķināt nokavējuma naudu – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu (..).

Ievērojot minētās tiesību normas pieteicējam pamatoti aprēķināta soda nauda 50% apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļa summas Ls 9375,98 apmērā un nokavējuma nauda Ls 1078,24 apmērā (par periodu no 2010.gada 16.aprīļa (nodokļa samaksas termiņš) līdz 2010.gada 8.augustam (audita uzsākšanas diena) par 115 dienām).

[14] Pastāvot šādiem lietas tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem, tiesa atzīts, ka atbildētāja pieņemtais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *V.R.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 6.janvāra lēmuma Nr.22.4.7/811 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Pāvele

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ A.Pāvele

Rīgā 2012.gada 27.septembrī.